

NIE LUBIĘ SZPINAKU

Anna Kentnowska
Rafał Otręba

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego dla I etapu edukacyjnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska
Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Nie lubię szpinaku

Grupa/miejsce i czas trwania lekcji:

klasa I szkoły podstawowej – wariant podstawy programowej I.1. (klasy I–III); sala lekcyjna; 1x45 minut

Cel główny:

Uczeń poznaje podstawowe nazwy produktów.

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- współdziała w grupie,
- rozwija zdolności manualne,
- udziela informacji na temat produktów, które lubi.

Metody/techniki/formy pracy:

Metoda obrazowa, zabawa, praca w plenum.

Środki dydaktyczne:

Plastikowe produkty spożywcze, karty pracy, magnetofon, płyta CD.

Opis przebiegu lekcji:

Czynności organizacyjne:

Nauczyciel wita się z uczniami i sprawdza obecność.

Wprowadzenie do tematu:

Nauczyciel przynosi na zajęcia śniadaniówkę. Uczniowie zastanawiają się nad tematyką zajęć. Nauczyciel wyjaśnia cele lekcji.

Prezentacja i ćwiczenia językowe:

Nauczyciel kładzie na środku sali worek. W worku ukryte są różne produkty. Uczniowie pojedynczo podchodzą do worka i losują produkty. Każdy produkt nazywany jest przez nauczyciela i powtarzany, najpierw przez jednego ucznia, a następnie przez całą klasę. Podchodzi następny uczeń. Powtarza się to aż do użycia wszystkich produktów. Następnie uczniowie otrzymują kartę pracy z podpisanymi nazwami produktów, które zapisują mocniej po śladzie. Następnie nauczyciel bierze do jednej ręki produkt, a do drugiej znak z uśmiechniętą bądź smutną miną, mówiąc: *Ich mag Orange. Ich mag Wasser nicht.* Każdy uczeń podchodzi do ławki i wybiera jeden produkt, który lubi i jeden, którego nie lubi. Pokazując znaki, uczniowie mówią, jakie produkty lubią,

a jakie nie. Następnie rysują w zeszyte emotki. Przy uśmiechniętej rysują produkt, który lubią i piszą zdanie: Lubię lody. Nie lubię szpinaku.

Część podsumowująca:

Uczniowie siadają w kręgu na dywanie. Nauczyciel puszcza muzykę. Na środku dywanu znajduje się worek z produktami. Uczeń losuje produkt i siada do okręgu. Produkt przekazywany jest z ręki do ręki. Kiedy muzyka ucichnie, uczeń, który będzie trzymał produkt, musi go nazwać i powiedzieć, czy go lubi.

Zadanie domowe:

Zadanie domowe polega na narysowaniu kosza z ulubionymi produktami i podpisaniu ich.

Ewaluacja:

W części ewaluacyjnej uczniowie przypinają magnesami do tablicy uśmiechnięte lub smutne emotki.

Komentarz metodyczny:

1. Jeżeli podczas zabawy z workiem uczeń sam potrafi nazwać produkt, otrzymuje uśmiechniętą pieczętkę.
2. Zabawy w kręgu na dywanie sprawdzają się nie tylko w czasie piosenek czy tańców, bądź zabawy z płachtą, ale także – jak w tym przypadku – jako świetne utrwalenie poznanych na lekcji produktów.
3. Jako dodatkowe zadanie uczniowie tworzą plakat „Menu dnia”. Dopisują produkty pasujące do śniadania, obiadu, deseru i kolacji (zadanie wykracza poza podstawę programową).
4. Dostosowanie wymagań do ucznia ze SPE: przy pracy z uczniem z dysfunkcją wzroku należy pamiętać, by karta pracy była napisana większą czcionką, a napisy pogrubione. Ilustracje powinny mieć wyraziste, kontrastowe kolory. Nie należy krytykować ucznia i oceniać jego zaangażowania w lekcję.